

στος τὴν ἀποφασιστικὴν ἀντίδρασιν ἥτις λαμβάνει χώραν ἐν τῇ θέσει τῶν σοβαρωτέρων ἀνδρῶν τῶν γραμμάτων πρὸς τὴν γλῶσσαν αὐτῶν. Καίτοι πατριῶταί τινες φιλοτιμοῦνται νὰ γελῶσιν, ἔργον ὅμως οἶον τοῦ Ψυχροῦ «Τὸ Ταξίδι μου» ἀδυνατον τοῦ χρόνου προϊόντος νὰ μὴν ἐπιρρέαση τοὺς νουνεχστέρους καὶ νὰ τοὺς διδάξῃ, ὅτι θὰ καταστρέψωσι μόνον τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν φιλολογίαν ἐπιμένοντες εἰς τὸ νὰ γράφωσιν εἰς τεχνητὴν καὶ νόθον γλῶσσαν κακῆς ξενοφοντείου γραμματικῆς ἐνθεβιασμένης εἰς τύπον γαλλικῶν ἰδιωτισμῶν. Οἱ ἐπαναστατήσαντες κατὰ τῆς ἡμαρτημένης ταύτης ιδέας εἶχον ἐξ ἀρχῆς ν' ἀντιπαλαίωσιν ἐναντίον μιᾶς κυρίως δυσκολίας. Δὲν ἠδύναντο νὰ παραπέμψωσιν εἰς ἀροῦν ποσὸν ζωῆς συγχρόνου φιλολογίας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς διαβεβαιώσεως τῶν ὅτι ἡ δημοτικὴ εἶναι ἐπίσης καλλοιοτικῶς εὐχρηστος ὡς ἡ ψευδο-ἀρχαία γλῶσσα. Βεβαίως, ἐκτὸς τῶν κλέφτικων τραγουδιῶν, τὰ ὅποια ἔπρεπε ν' ἀποτελοῦν τὸ ἐγκαύχημα τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων, ὑπῆρχον καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Βαλαωρίτη, τοῦ Χρηστοπούλου καὶ ἄλλων. Ἐνὸς ὅμως ταῦτα ἔμενον μόνα, τὰ παρήρχοντο οἱ πατριῶταί ἀνακινούντες τοὺς ὧμους ὡς δὴ παραδοξολογίας ἀξίας οἴκτου. Ἡ δημοτικὴ τότε μόνον θ' ἀναθροισθῇ ὅταν ἰκανὸς ἀριθμὸς ἀνδρῶν συμπαράτῃ παραγάγῃ φιλολογίαν πολλὴν ἀροῦσαν ὅπως ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν. Παρηγορητικὸν εἶναι τὸ νὰ βλέπῃ τις σημεία ὅτι ἔρχεται ἐπικουρία εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην. Ἀξιολογοὶ τινες μεταφράσεις ἐκ τοῦ Σαίξπηρου ὑπὸ τοῦ κ. Πολυλά ἔτυχον τοῦλάχιστον πλείονος ἀκοῆς ἐκ τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου παρ' ὅσον ἦτο δυνατόν πρὸ δεκαετίας. Ἡ μετάφρασις τῆς Ἰλιάδος ὑπὸ τοῦ κ. Πάλλη εἶνε ἄλλο βῆμα κατὰ τὴν ὁρθὴν ὁδόν. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη ὁμηρικὴ μετάφρασις· ἴσως ἐνθυμοῦνται τινες τὴν ὑπὸ τοῦ Βικέλα μετάφρασιν μέρους τῆς Ἰλιάδος, δὲν γνωρίζω ὅμως ἄλλην τῆς Ἰλιάδος. Ἀποπον θὰ ἦτο νὰ ἔχῃ τις τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν μεταφράσεως εἰς ξένην γλῶσσαν· τοῦτο πρέπει ἐξ ἀνάγκης ν' ἀφεθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁμογλωσσῶν. Ἀλλ' εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἐκφράσῃ τις γνώμην περὶ τῆς μετὰ τῆς ἀξίας τοιαύτης μεταφράσεως διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐκμάθωσι τὴν ἀληθῆ ὁμιλουμένην γλῶσσαν. Ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει ὅτι τό τε λεξιλόγιον καὶ ἡ γραμματικὴ αὐτῆς εἶναι καθαρά καὶ ἀμόλυτος ψευδοκλασικισμοῦ. Τὰ εἰσαγωγικὰ κριτικὰ ἐπίσης ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ δημοτικὴ εἶναι εὐχρηστος οὐχὶ μόνον πρὸς συνομιλίαν ἀγέλῃς χωρικῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς συζήτησιν ἐξόχως τεχνικῶν κριτικῶν ζητημάτων. Εἶνε ἀληθές ὅτι πιθανὸν δὲν εἶναι πολλὰ τῶν εἰκασιῶν τοῦ κ. Πάλλη ἀξίαι νὰ υἱοθετηθῶσιν ἐν τοῖς ἡμετέροις τῆς σήμερον κειμένοις. Αἱ πλείους ἔχουσι μικρὸν ἐσωτερικὸν λόγον, καὶ τινες καὶ εἶναι ἄρρυθμοι· ὁ σημερινὸς τονισμὸς διέφθειρε φυσικῶς τὸ λόγῳ τὸ ἐλληνικὸν οὐς πρὸς ἀντίληψιν τῶν λεπτωτάτων τῆς ἀρχαίας προσφώδιας. Οὐχ ἦττον τινὲς αὐτῶν εἶναι ἀξίαι προσοχῆς· ἄμπεσε (ἀνέπεσε) π. γ. παρέχει πολλῶ ἐπιτηδεσιόταν ἐννοίαν ἢ τὸ ἔμπεσε, ἐν Δ, 108. Διότι δὲν εἶναι ὅλος ὁμηρικὸν τὸ λέγειν «ἔπεσεν ἐντὸς βράχου», ὅπερ τοῦτο μόνον θὰ ἐσήμαινεν «ἔπεσεν ἐντὸς χάσματος τοῦ βράχου» καὶ τοῦτο ἔπρεπε βῆται νὰ ἐκφρασθῇ. Ἡ μετάφρασις ὅμως ἔχει ἄλλην ἀξίαν καὶ θὰ ποιήσῃ ἔργον ἀγαθόν, ἂν συντελέσῃ, ὡς ἐλπίζω καὶ εὐχομαι, ν' ἀνιδρύσῃ τὴν λαλουμένην γλῶσσαν.

*

Ἀξινάγνωστα ἐκ γαλλικῶν περιοδικῶν :

Αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι τοῦ Δάντη ὑπὸ Ed. Rod (Revue Suisse) — Σύγχρονοι προλήψεις ὑπὸ A. de Verdilhac (αὐτ.) — Ὁ Ἄνθρωπος ὑπὸ Nadaillac (Correspondant 10 86p.) — Ὁ Θάνατος τοῦ Καρόλου Ε' ὑπὸ

Luce (αὐτ.) — Πῶς ἐκρίθη ὁ Σαίξπηρος μετὰ θάνατον ὑπὸ Bazalgette (Revue d'art dramatique) — Ἡ φιλολογία καὶ ἡ ἐπιστήμη ὑπὸ Lauson (Revue Bleue 24 76p.) — Φιλολογικαὶ ἀναμνήσεις (Αἱ σχέσεις τοῦ Μυσοῦ καὶ τῆς Σανδ) ὑπὸ Grenier (αὐτ. 15 86p.) — Αἱ ἀρχαὶ τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ΙΗ' ὑπὸ H. Houssaye (Revue des deux Mondes 1 86p.) — Οἱ φίλοι τοῦ Bernardin de Saint Pierre ὑπὸ F. Brunetiere (αὐτ.) — Ὁ Βραχμανισμὸς ὑπὸ Gastonnet des Fosses (Revue des religions) — Ἡ ἐγκληματικὴ ἀνθρωπολογία ὑπὸ Sollier (Revue Encyclopedique 1 86p.) — Τὸ ζήτημα τοῦ καρλίνου ὑπὸ E. Metschnikoff (Revue generale des Sciences 30 76p.) — Αἱ ἀρχαὶ τῆς ψυχοθεραπείας ὑπὸ Van Eedan (Revue de l'hypnotisme) — Ὁ πλανήτης Ἰερὸς ὑπὸ A. Sockyer (Revue Scientifique 22 86p.)

*

Ἐκ γερμανικῶν :

Ὁ Δάντης καὶ ἡ Φλωρεντία ὑπὸ Hartwig (Deutsche Rundschau) — Ὁ Στρατάρχης Βαζαίν ὑπὸ Zernin (Nord und Süd).

*

Ἐξ ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν :

Ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ ἠθικὴ ὑπὸ Cameron (Arena) — Ἡ πολιτικὴ τοῦ Πάπα (Contemporary Review) — Ἰρλανδικὴ φιλολογία ὑπὸ Sigerson (αὐτ.) — Ἡ ἀεροπορεία ὑπὸ Maxim (Fortnightly Review) — Οἱ Πελασγοὶ καὶ οἱ σύγχρονοι ἀπόγονοί των ὑπὸ Colquhoun (Imper. and Asiat. Review) — Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ παρακμὴ τῶν λέξεων ὑπὸ Kent (National Review).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐδωρῆθησαν εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον διάφορα ἀντικείμενα, ἅτινα κρίνονται ὡς ἔχοντα πολλὴν ἀξίαν. Ἡ συλλογὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς : α') ἐξ ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου καλῶν ἐλληνικῶν χρόνων, παριστῶντος γυναῖκα καθήμενην ἐπὶ θρόνου καὶ κοράσιον παρ' αὐτῇ· β') ἐκ δύο κορυμῶν μικρῶν ἀγαλμάτων Ὑγείας, ἐξ ὧν τὸ ἓν εἶνε καλλίστης τέχνης. Ἐξεικονίζεται δὲ ἡ Ὑγεία ἰσταμένη, φέρουσα χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καὶ παρ' αὐτῇ ἀνελίσσεται ὄφις· γ') ἐξ ἀγάλματος ἀκεφάλου Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, ἐπὶ τοῦ πέλλου τῆς ὁποίας εἶνε εἰκονισμέναι διάφοροι ἀνάγλυφοι παραστάσεις.

— Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου παρὰ τὸν Ἀρειὸν Πάγον ἐνεργουμένης ἀνασκαφῆς, ἀνασκαπτομένου τοῦ ἀρχαίου ὁδραγωγείου εὐρέθησαν ἀνάγλυφα ἀναφερόμενα εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ τὸν ἥρωα Ἰατρὸν. Ἐκ τούτων καὶ ἄλλων τινῶν λειψάνων ἀρχαίου οἰκοδομήματος, ἀποδεικνύεται ἡ ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ὑπαρξίς ἱερῶ τινος τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσιν· ἐλπίζεται δὲ δι' αὐτῶν νὰ λυθῇ τὸ γεννηθὲν ζήτημα ἂν ἐκεῖ τῷ ὄντι ἔκειτο ἡ ἀρχαία Ἐννεάκρουρος, ὡς ὑποστηρίζει ὁ κ. Δαίρπελδ. Ταῦτα κατὰ τὴν Ἐφημερίδα.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Παυλίστα τῆς Ὀλυμπίας εὐρέθη ἐσχάτως ἀγαλματίον, διάφορον δὲ ἄλλα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα ἐν Τεγέᾳ. Τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι μόλις τὰνακαλύπτουσιν οἱ σκάπτοντες γεωργοί, τὰ καταστρέφουσι μεταχειριζόμενοι αὐτὰ εἰς διαφόρους ἀνάγκας των, ἀκόμη καὶ ὡς παιγνίδια τῶν τέκνων

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗΣ ΟΛΓΑ

των. Ἡ Ἐφημερίς, ἐξ ἧς παραλαμβάνομεν ταῦτα, συνιστᾷ εἰς τὴν μέρειν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τὴν διάσωσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν τούτων ἀντικειμένων, πολλάκις τιμαλφῶν.

Φιλολογικά

Ἐν Ἀγγλίᾳ πολὺς γίνεται λόγος περὶ τοῦ διαδόχου τοῦ Τέννyson. Προκληθείσης τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὸ τινος λονδινεῖου ἐφημερίδος, τὰς περισσοτέρας ψήφους ἔλαβεν ὁ ποιητὴς Swinburne, ὅχι μόνον χάρις εἰς τὴν ποιητικὴν του ἰδιοφυίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ συντηρητικὰ καὶ φιλοβασιλικὰ του αἰσθήματα. Μετὰ τὸν Swinburne προτάθησαν ὁ σὺρ Edwin Arnold, ὁ Dobson, ὁ Lewis Morris καὶ ὁ William Morris. Ὀλίγας τινὰς ψήφους ἔλαβον ἐπίσης ὁ νεαρὸς ποιητὴς καὶ μυθιστοριογράφος Kipling καὶ ἡ Χριστίνη Rosseti, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων καὶ τῆς πλήρους χειραφεσίας τῆς γυναικός.

— Ὁ κ. Γεώργιος Στρατηγῆς, ὁ ἐσχάτως στεφανωθείς ἐν τῷ Φιλαδελφείῳ ἀγωνίᾳ ποιητής, ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν τῶν ἔργων του ἐν ὀγκῶδε καὶ κομψοτάτῳ τόμῳ ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἑστίας, ὑπὸ τὸν τίτλον Νέα Ποιήματα. Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ βραβευθὲν ποίημα «Ἐρως καὶ Ψυχή».

— Περὶ τοῦ ἡμετέρου Jean Moréas ἡ κυρία Βενζερὸφ γράφει ἐνθουσιωδέστατον ἄρθρον. Ἡ ῥωσὶς κριτικογράφος θεωρεῖ αὐτὸν ὡς ποιητὴν μεγάλου μέλλοντος, ἀναγνωρίζει δὲ τὸν συμβολισμὸν ὡς σχολὴν γονιωτάτην ἐν τῇ συγχρόνῳ Γαλίᾳ, ἀφ' οὗ παρήγαγε ποιητὰς οἷοι ὁ Μαλλαρμέ, ὁ Βερλαίν καὶ ὁ Μωρέας.

— Ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου» τῆς Κωνσταντινουπόλεως δημοσιεύεται πρό τινος κατὰ Γρίτην καὶ Πέμπτην νέον μυθιστόρημα τῆς ἡμετέρας συνεργάτιδος καὶ χαριέστης λογογράφου Ἀδῶς Ἀλεξάνδρας Παππαδοπούλου, ὑπὸ τὸν τίτλον: Ἡ καρδιά καὶ τὰ χεῖλῃ.

— Τὰ δίκαια τῶν γυναικῶν ὑποστηρίζονται ἤδη ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ νέας ἐφημερίδος φερούσης τίτλον τὸ Φουστάνι καὶ γραφομένης ἀποκλειστικῶς ὑπὸ καλῶν γυναικείων, τῶν ὁποίων κάμνει ἐντύπωσιν ἡ ὀξύτης καὶ τὸ θράσος.

— Ἐν Κοπεγχάγῃ ἀπέθανε δοκιμωτάτη συγγραφεῖς, ἡ κυρία Καρλόττα Leffler-Edgreen,

τῆς ὁποίας τὰ λαμπρὰ ψυχολογικὰ μυθιστορήματα καὶ τὰ θεατρικὰ ἔργα, μελέται τῆς σουηδικῆς κοινωνίας, ἐξήσκησαν μεγάλην ἐπίδρασιν εἰς τὰς σκανδιναβικὰς χώρας. Ἡ κυρία Leffler-Edgreen ἐγεννήθη ἐν Στοκχόλμῃ τῷ 1849, ἤρξατο δὲ τοῦ σταδίου τῆς εἰκοσαετίας.

Ἐπιστημονικά

Ἡ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν Marey, Σαρκό, Μπράουν Σεκάρ, Βοσσάρ κτλ. πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐβδομηκοστῆς ἐπετείου τῆς γεννήσεως τοῦ Παστέρ, ἥτις εἶνε ἡ 15 προσεχοῦς Δεκεμβρίου. Ἡ ἐορτὴ προμηνύεται ἐπιβάλλουσα, ἐὰν δὲν δεινωθῇ ἡ κατάστασις τῆς υἱείας τοῦ κλεινοῦ σοφοῦ, ἡ ὁποία σήμερον ἐμπνέει πολλὰς ἀνησυχίας.

— Ὁ κ. Ἀνδρέας Μιαούλης, ἀντιπλοῖ-αρχος, πρὸ εἰκοσιπενταετίας καταγινόμενος περὶ τὰ ὑδρογραφικά, ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν τῶν ὑδρογραφικῶν χαρτῶν τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πολῦτιμος οὗτος ἄτλας, τοῦ ὁποίου σπουδαία ὑπάρχει ἔλλειψις, ἀπαρτίζεται ἐξ 70 χαρτῶν μερικῶν καὶ 4 γενικῶν.

— Μόλις πεντηκοντούτης, ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεώς του ἀπέθανε πρό τινων ἡμερῶν ὁ διάσημος ἱστορικός καὶ γεωγράφος Φρειδερίκος Ἐλβέλδος. Ἡτο υἱὸς αὐστριακοῦ στρατάρχου, κατετάχθη δὲ καὶ οὗτος εἰς τὸν στρατὸν, διαπρέψας ὡς ἀνθυπολαχαγὸς εἰς τὸν κατὰ τῆς Πρωσσίας πόλεμον τοῦ 1866. Ἀλλὰ ταχέως παρητήθη διὰ τὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὰς προσφιλεῖς του μελέτας, οἱ κυριώτεροι καρποὶ τῶν ὁποίων θεωροῦνται τὰ ἔργα του «Μεταναστάσεις Ἀμερικανικῶν λαῶν» καὶ «Οἱ Ρῶσσοι ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀσίᾳ.»

Μουσικά

Ἀπέθανεν ἐν Χάλλῃ ὁ γνωστότατος Γερμανὸς μελοποιὸς Robert Franz, διακριθεὶς ὡς συνθέτης ᾠμάτων (Lieder). Ἐχει γράφῃ περὶ τὰς διακοσίας ρομάντζας, πολλὰ τῶν ὁποίων θεωροῦνται ἐφάμιλλοι πρὸς τὰς τοῦ Σούπερτ καὶ τοῦ Σούμαν. Ἀλλ' ὁ πρόωρος θάνατος δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ πολεμῇ κατὰ τὰς ἐλπίδας τῶν κριτικῶν τὸ μουσικὸν αὐτοῦ στάδιον.

Εἰκόνες

Ἡ βασιλίσσα τῆς Βυρτεμβέργης

Πρό τινων ἡμερῶν ἀπέθανε μετὰ μακρὰν νόσον ἐν Στουτγάρτῃ ἡ Βασίλισσα Ὁλγα τῆς Βυρτεμβέργης, χήρα τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ Α'. Θυγάτηρ τοῦ Τσάρου Νικολάου τοῦ Α', καὶ θεία τοῦ νῦν αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' ἐγεννήθη τὴν 13ην Σεπτεμβρίου 1822 καὶ ἔλαβε σύζυγον τῇ 13ῃ Ἰουλίου 1846 τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου τῆς Βυρτεμβέργης, ὅστις ἐγένετο Βασίλεὺς τῷ 1864. Ἀλλ' ὅτε, μετὰ τὴν μάχην τῆς Σαδόβας, ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη νὰ γείνη ὑποτελὴς τῆς Πρωσσίας, ἡ βασίλισσα Ὁλγα δὲν ῥηθύνθη νὰ ὑπομείνῃ τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ταπεινώσιν ταύτην. Οὐδέποτε μετέβη εἰς Βερολίνον, ἔζησε δ' ἐν τῇ μονασίᾳ, ὑπερήφανος, ἐγκαρτεροῦσα, ἄνευ τέκνων ὅπως παραμυθίσσων αὐτὴν ἐν τῇ λύπῃ τῆς ἡ νικῆσως τὴν ἐπιμονὴν τῆς. Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις χάριν αὐτῆς διετήρει ἀντιπρόσωπον ἐν Στουτγάρτῃ. Ἡ βασίλισσα Ὁλγα ἤτο ἀγαθὴ καὶ μεγαλόψυχος· οἱ δὲ σύγχρονοι αὐτῆς ἐνθυμοῦνται ὅτι ὑπῆρξε μία τῶν ὀρασιότερων γυναικῶν τοῦ αἰῶνος.